

Философътъ ви Спира така предписватъ: слѣдователно не трѣбва да казвате бихте ме, но чини ми се че ме бихте.

Мар. Штж отида да се оплача на полицията за дѣто нанаднахте личната ми честъ, въ самото ми при-бѣжиште, къштата ми.

Сган. Миѣ си ржцѣтъ.

Мар. Оште стоѣтъ на гърбътъ ми бѣлѣзитѣ отъ биенето.

Сган. Възможно.

Мар. Ти ми ги направи.

Сган. Не е невъзможно.

Мар. Штж направѣж да се издаде за тебе запо-вѣдъ за затваряне.

Сган. Незнамъ ништо.

Мар. И правосъдието ште те накаже.

Сган. Ште стане штото е възможно.

Мар. Рамената ми въ огънѣ горѣжтъ.

Сган. Чини ти се така.

Мар. Дивий!

Сган. Възможно и това.

Мар. Сега ште да видишѣ! (Отива-си).

ЯВЛЕНИЕ III.

Сганарелъ (самъ).

Иди по гявола ништожие! О! какво нештастие да не мож да извадж една дума отъ устата и на тоя проклетецъ! намѣрвамъ се пакъ въ сѣштото недоумѣ-ние, въ което бѣхъ и преди. Но при това азъ трѣбва да научѣж нѣшто за честъта си. Чухъ да приказватъ че дошълъ единъ искусенъ магесникъ, който съ чуд-ното си искусство, предсказва за бѣдѣштето. При не-го штж отидж, и ако ми преднаже бѣдѣште штастие, тогава се оженвамъ за любезната ми Доримена; или ако нѣ то земамъ назадъ думата си. (Отива).